

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra AF DANSKEREN IV

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 309.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-grundtvig09val-shoot-idm139760341384560.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

At det nu imidlertid ingenlunde blot var mig, men igunden den dansk-gothiske og gothisk-danske Ungdom med de nye Bannere, som Kiærminde-Krandsen blev bundet til og maatte baade hjemføres og frisk bevares af, det skulde og vilde jeg vist nok meget tydeligere og meget smukkere end det skedte, have udtrykt i mit sidste Ord, hvis Egenkiærligheden ikke havde spillet mig det Puds at henlede Tanken nærmest paa mig selv, vel som den i *Ungdommens Følge* lykkelige Graahaars-Skjald, men dog paa N. F. S. Grundtvig, som han gik og stod i denne Verden, men det maa jeg, som en menneskelig og skjaldelig Skrøbelighed, bede Ungdommen om Tilgivelse for, og ved Skilsmissen fra Gothe-Granderne herudfor fik jeg lykkeligviis endnu Leilighed til at sige hvad sandt var, at jeg dog ingenlunde over min egen Kiæledægge havde glemt Togets Kierne og store, herlige Betydning. Da nemlig en af Gothe-Granderne sprang op paa »Hytten« og i sit veltalende Farvel ogsaa paa det venligste og ærefuldeste nævnede mig, jeg troer endogsaa som paa en 310 Maade den *Yngste* i Skaren, da greb hele den store Begivenhed min Sjæl og skiøndt jeg kun meget maadelig beviste min priste Ungdommelighed ved at klavre op paa »Hytten« og, da man hjalp mig ned, at tabe min Hat i det aabne Rum under Stigen, saa udtalde jeg det dog udentvivl klart, at det var det »*Unge Gienbyrds-Liv i Norden*« som baade havde skiænket mig hvad ungdommeligt der endnu giærede og sprudlede under de graa Haar, havde bragt mig til Norge og ret inderlig frydede min Sjæl, saa nu herefter skulde i Norden altid, som paa denne Hjemreise, de To, naar de samledes, tale helst og mest om den *Tredie*, og de samlede Tre skulde tale et eenstemmigt *Kraftens* Ord til alle Jetter, undtagen *Hav-Jetten Æger*, som fra Hedenold var *Asernes Ven*, et Kiærlighedens Ord til hinanden og et *Viisdoms* Ord for alle Børn og Vankundige, som vilde gjøre vort Norden ikke blot høilig berømt, men, veltilfreds med sit eget, mageløs lykkeligt!